

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS/PC+ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยเสนอในภาพรวม และแยกเป็นกลุ่มครูผู้สอนวิชาสามัญ ครูผู้สอนวิชาชีพ และครูผู้สนับสนุนการสอน
- ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยเสนอเป็นภาพรวม และแยกเป็นกลุ่มครูผู้สอนวิชาสามัญ ครูผู้สอนวิชาชีพ และครูผู้สนับสนุนการสอน
- ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ และตรวจสอบสมมุติฐานของการวิจัยจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ทั้งนี้เสนอผลในภาพรวมและแยกเป็นกลุ่มครูผู้สอนวิชาสามัญ ครูผู้สอนวิชาชีพ และครูผู้สนับสนุนการสอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามด้าน เพศ อายุ วุฒิสูงสุดทางการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และหน้าที่รับผิดชอบ มีผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำนวน 933 คน

ข้อที่	สถานภาพ	สอนวิชาสามัญ		สอนวิชาชีพ		สนับสนุนการสอน		รวม (n = 933)	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	เพศ ชาย	113	33.43	191	41.89	64	46.04	368	39.44
	หญิง	225	66.57	265	58.11	75	53.96	565	60.56
2	อายุ น้อยกว่า 21 ปี	3	0.90	2	0.44	9	6.47	14	1.50
	21-30 ปี	95	28.10	153	33.55	42	30.22	290	31.08
	31-40 ปี	164	48.52	251	55.04	55	39.57	470	50.37
	41-50 ปี	59	17.46	43	9.43	20	14.39	122	13.08
	50 ปีขึ้นไป	17	5.02	7	1.54	13	9.35	37	3.97
3	วุฒิสูงสุดทางการศึกษา								
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.55	73	16.01	20	14.39	105	11.25
	ปริญญาตรี	321	94.97	376	82.46	115	82.73	812	87.03
	ปริญญาโท	5	1.48	7	1.53	4	2.88	16	1.72
	ปริญญาเอก	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	สถานภาพ	สอนวิชาสามัญ		สอนวิชาชีพ		สนับสนุนการสอน		รวม (n = 933)	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
4 ประสบการณ์การทำงาน									
	น้อยกว่า 5 ปี	84	24.85	143	31.36	33	23.74	260	27.87
	6-10 ปี	83	24.55	135	29.60	33	23.74	251	26.90
	11-15 ปี	92	27.22	116	25.44	40	28.78	248	26.58
	16-20 ปี	42	12.43	47	10.31	19	13.67	108	11.58
	21 ปีขึ้นไป	37	10.95	15	3.29	14	10.07	66	7.07
5. หน้าที่รับผิดชอบ									
		338	36.23	456	48.87	139	14.90	933	100

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 1 จากจำนวนครูผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 933 คน พบว่า

1. เพศ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 565 คน คิดเป็นร้อยละ 60.56 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 39.44

2. อายุ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 470 คน คิดเป็นร้อยละ 50.37 รองลงมาเป็นผู้มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 290 คน อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 122 คน อายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 37 คน และอายุน้อยกว่า 21 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 31.08, 13.08, 3.97 และ 1.50 ตามลำดับ

3. วุฒิสุงที่สุดทางการศึกษา ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีวุฒิสุงที่สุดทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 812 คน คิดเป็นร้อยละ 87.03 รองลงมาเป็นผู้มีวุฒิสุงที่สุดทางการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 105 คน และวุฒิสุงที่สุดทางการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 และ 1.72 ตามลำดับ ทั้งนี้ไม่มีครูผู้มีวุฒิสุงที่สุดทางการศึกษาในระดับปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การทำงาน ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 27.87 รองลงมาเป็นผู้มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 251 คน ประสบการณ์การทำงานระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 248 คน ประสบการณ์การทำงานระหว่าง 16-20 ปี จำนวน 108 คน และประสบการณ์การทำงานระหว่าง 21 ปีขึ้นไป จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90, 26.58, 11.58 และ 7.07 ตามลำดับ

5. หน้าที่รับผิดชอบ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีหน้าที่สอนวิชาชีพ จำนวน 456 คน คิดเป็นร้อยละ 48.87 สอนวิชาสามัญ จำนวน 388 คน สนับสนุนการสอนจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 36.23 และ 14.90 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู วิเคราะห์จากแบบวัดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (แบบสอบถามตอนที่ 2) และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (แบบสอบถามตอนที่ 3) มีผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ตัวแปรตาม) และปัจจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ตัวแปรอิสระ) ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำนวน 933 คน

ตัวแปร	สอนวิชาสามัญ		สอนวิชาชีพ		สนับสนุนการสอน		รวม (n = 933)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน*	4.42	0.74	4.40	0.78	4.65	0.74	4.45	0.76
นโยบายและการบริหาร	2.79	0.71	2.84	0.70	2.80	0.69	2.81	0.70
ลักษณะงาน	2.87	0.64	2.97	0.62	2.98	0.56	2.94	0.62
ความก้าวหน้า	2.77	0.71	2.91	0.66	2.94	0.65	2.87	0.68
การได้รับการยอมรับนับถือ	3.01	0.62	3.06	0.61	3.11	0.58	3.05	0.61
ความรับผิดชอบ	3.15	0.62	3.18	0.56	3.19	0.62	3.17	0.59
การนิเทศงาน	3.06	0.68	3.13	0.66	3.14	0.59	3.11	0.66
ลักษณะของตำแหน่ง	2.97	0.72	3.02	0.69	3.01	0.77	3.00	0.72
ความมั่นคงในงาน	3.12	0.63	3.16	0.62	3.17	0.64	3.15	0.63
การติดต่อสื่อสาร	2.91	0.66	2.96	0.68	2.92	0.72	2.94	0.68
เงินเดือน	2.85	0.92	3.00	0.89	2.96	0.90	2.94	0.90
ประโยชน์เกื้อกูล	3.00	0.81	3.05	0.82	3.07	0.70	3.03	0.80
สภาพการทำงาน	3.13	0.68	3.15	0.68	3.22	0.64	3.16	0.68
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.04	0.65	3.11	0.64	3.16	0.59	3.09	0.64
ชีวิตส่วนตัว	3.12	0.53	3.12	0.52	3.19	0.52	3.13	0.53
ความสำเร็จในการทำงาน	3.17	0.56	3.20	0.53	3.26	0.58	3.20	0.55

*ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 139

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 2 พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามอันได้แก่ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีค่าเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงคะแนนที่กำหนดไว้พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในระดับน้อย

2. ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระอันได้แก่ ปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีค่าระหว่าง 3.20-2.81 ซึ่งตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความสำเร็จในการทำงาน ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนโยบายและการบริหาร สำหรับค่าการกระจายอยู่ระหว่าง 0.90-0.53 ตัวแปรที่มีค่าการกระจายสูงสุดคือเงินเดือน และตัวแปรที่มีค่าการกระจายต่ำสุดคือชีวิตส่วนตัว เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัว กับช่วงคะแนนที่กำหนดแล้ว พบว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร เห็นด้วยว่าตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัว เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ความสำเร็จในการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.20 ความรับผิดชอบ ค่าเฉลี่ย 3.17 สภาพการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.16 ความมั่นคงในงาน ค่าเฉลี่ย 3.15 ชีวิตส่วนตัว ค่าเฉลี่ย 3.13 การนิเทศงาน ค่าเฉลี่ย 3.11 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.09) การได้รับการยอมรับนับถือ ค่าเฉลี่ย 3.05 ประโยชน์เกื้อกูล ค่าเฉลี่ย 3.03 ลักษณะของตำแหน่ง ค่าเฉลี่ย 3.00 เงินเดือน ค่าเฉลี่ย 2.94 การติดต่อสื่อสาร ค่าเฉลี่ย 2.94 ลักษณะงาน ค่าเฉลี่ย 2.94 ความก้าวหน้า ค่าเฉลี่ย 2.87 และนโยบายและการบริหาร ค่าเฉลี่ย 2.81

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ตัวแปรตาม) และปัจจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ตัวแปรอิสระ) ของครูผู้สอนวิชาสามัญโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 338 คน

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	4.42	0.74
นโยบายและการบริหาร	2.79	0.71
ลักษณะงาน	2.87	0.64
ความก้าวหน้า	2.77	0.71
การได้รับการยอมรับนับถือ	3.01	0.62
ความรับผิดชอบ	3.15	0.62
การนิเทศงาน	3.06	0.68
ลักษณะของตำแหน่ง	2.97	0.72
ความมั่นคงในงาน	3.12	0.63
การติดต่อสื่อสาร	2.91	0.66
เงินเดือน	2.85	0.92
ประโยชน์เกื้อกูล	3.00	0.81
สภาพการทำงาน	3.13	0.68
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.04	0.65
ชีวิตส่วนตัว	3.12	0.53
ความสำเร็จในการทำงาน	3.17	0.56

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 3 พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามอันได้แก่ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีค่าเท่ากับ 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.74 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงคะแนนที่กำหนดไว้ พบว่าครูผู้สอนวิชาสามัญโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในระดับน้อย

2. ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระอันได้แก่ปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีค่าระหว่าง 3.17-2.77 ซึ่งตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความสำเร็จในการทำงาน ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือความก้าวหน้า สำหรับค่าการกระจายอยู่ระหว่าง 0.92-0.53 ตัวแปรที่มีค่าการกระจายสูงสุดคือ เงินเดือน และตัวแปรที่มีค่าการกระจายต่ำสุดคือ ชีวิตส่วนตัว เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัว กับช่วงคะแนนที่กำหนดแล้ว พบว่า ครูผู้สอนสอนวิชาสามัญโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร เห็นด้วยว่าตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัว เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ความสำเร็จในการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.17 ความรับผิดชอบ ค่าเฉลี่ย 3.15 สภาพการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.13 ชีวิตส่วนตัว ค่าเฉลี่ย 3.12 ความมั่นคงในงาน ค่าเฉลี่ย 3.12 การนิเทศงาน ค่าเฉลี่ย 3.06 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ค่าเฉลี่ย 3.04 การได้รับการยอมรับนับถือ ค่าเฉลี่ย 3.01 ประโยชน์เกื้อกูล ค่าเฉลี่ย 3.00 ลักษณะของตำแหน่ง ค่าเฉลี่ย 2.97 การติดต่อสื่อสาร ค่าเฉลี่ย 2.91 ลักษณะงาน ค่าเฉลี่ย 2.87 เงินเดือน ค่าเฉลี่ย 2.85 นโยบายและการบริหาร ค่าเฉลี่ย 2.79 และความก้าวหน้า ค่าเฉลี่ย 2.77

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ตัวแปรตาม) และปัจจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ตัวแปรอิสระ) ของครูผู้สอนวิชาชีพโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 456 คน

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	4.40	0.78
นโยบายและการบริหาร	2.84	0.71
ลักษณะงาน	2.97	0.62
ความก้าวหน้า	2.91	0.66
การได้รับการยอมรับนับถือ	3.06	0.61
ความรับผิดชอบ	3.18	0.56
การนิเทศงาน	3.13	0.66
ลักษณะของตำแหน่ง	3.02	0.69
ความมั่นคงในงาน	3.16	0.62
การติดต่อสื่อสาร	2.96	0.68
เงินเดือน	3.00	0.89
ประโยชน์เกื้อกูล	3.05	0.82
สภาพการทำงาน	3.15	0.68
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.11	0.64
ชีวิตส่วนตัว	3.12	0.52
ความสำเร็จในการทำงาน	3.20	0.53

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 4 พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามอันได้แก่ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีค่าเท่ากับ 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.70 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงคะแนนที่กำหนดไว้พบว่า ครูผู้สอนวิชาชีพตรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในระดับน้อย

2. ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระอันได้แก่ปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน มีค่าระหว่าง 3.20-2.84 ซึ่งตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความสำเร็จในการทำงาน ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนโยบายและการบริหาร สำหรับค่าการกระจายอยู่ระหว่าง 0.89-0.52 ตัวแปรที่มีค่าการกระจายสูงสุดคือเงินเดือน และตัวแปรที่มีค่าการกระจายต่ำสุดคือชีวิตส่วนตัว เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัว กับช่วงคะแนนที่กำหนดแล้ว พบว่า ครูผู้สอนวิชาชีพตรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร เห็นด้วยว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัว เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเรียงตามลำดับดังนี้ ความสำเร็จในการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.20 ความรับผิดชอบ ค่าเฉลี่ย 3.18 ความมั่นคงในงาน ค่าเฉลี่ย 3.16 สภาพการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.15 การนิเทศงาน ค่าเฉลี่ย 3.13 ชีวิตส่วนตัว ค่าเฉลี่ย 3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ค่าเฉลี่ย 3.11 การได้รับการยอมรับนับถือ ค่าเฉลี่ย 3.06 ประโยชน์เกื้อกูล ค่าเฉลี่ย 3.05 ลักษณะของตำแหน่ง ค่าเฉลี่ย 3.02 เงินเดือน ค่าเฉลี่ย 3.00 ลักษณะงาน ค่าเฉลี่ย 2.97 การติดต่อสื่อสาร ค่าเฉลี่ย 2.96 ความก้าวหน้า ค่าเฉลี่ย 2.91 และนโยบายและการบริหาร ค่าเฉลี่ย 2.84

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ตัวแปรตาม) และปัจจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ตัวแปรอิสระ) ของครูผู้สนับสนุนการสอนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 139 คน

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	4.65	0.74
นโยบายและการบริหาร	2.80	0.69
ลักษณะงาน	2.98	0.56
ความก้าวหน้า	2.94	0.65
การได้รับการยอมรับนับถือ	3.11	0.58
ความรับผิดชอบ	3.19	0.62
การนิเทศงาน	3.14	0.59
ลักษณะของตำแหน่ง	3.01	0.77
ความมั่นคงในงาน	3.17	0.64
การติดต่อสื่อสาร	2.92	0.72
เงินเดือน	2.96	0.90
ประโยชน์ที่เกี่ยว	3.07	0.70
สภาพการทำงาน	3.22	0.64
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.16	0.59
ชีวิตส่วนตัว	3.19	0.52
ความสำเร็จในการทำงาน	3.26	0.58

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 5 พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามอันได้แก่ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีค่าเท่ากับ 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.74 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงคะแนนที่กำหนดไว้พบว่า ครูผู้สนับสนุนการสอนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง

2. ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระอันได้แก่ปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีค่าระหว่าง 3.26-2.80 ซึ่งตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความสำเร็จในการทำงาน ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนโยบายและการบริหาร สำหรับค่าการกระจายอยู่ระหว่าง 0.90-0.52 ตัวแปรที่มีค่าการกระจายสูงสุดคือเงินเดือน และตัวแปรที่มีค่าการกระจายต่ำสุดคือชีวิตส่วนตัว เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัวกับช่วงคะแนนที่กำหนดแล้ว พบว่าครูผู้สนับสนุนการสอนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร เห็นด้วยว่าตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัว เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เรียงตามลำดับดังนี้ ความสำเร็จในการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.26 สภาพการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.22 ความรับผิดชอบ ค่าเฉลี่ย 3.19 ชีวิตส่วนตัว ค่าเฉลี่ย 3.19 ความมั่นคงในงาน ค่าเฉลี่ย 3.17 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ค่าเฉลี่ย 3.16 การนิเทศงาน ค่าเฉลี่ย 3.14 การได้รับการยอมรับนับถือ ค่าเฉลี่ย 3.11 ประโยชน์ที่ถือคุณค่าเฉลี่ย 3.07 ลักษณะของตำแหน่ง ค่าเฉลี่ย 3.01 ลักษณะงาน ค่าเฉลี่ย 2.98 เงินเดือน ค่าเฉลี่ย 2.96 ความก้าวหน้า ค่าเฉลี่ย 2.94 การติดต่อสื่อสาร ค่าเฉลี่ย 2.92 และนโยบายและการบริหาร ค่าเฉลี่ย 2.80

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน โดยวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้ง 15 ปัจจัย (ตัวแปรอิสระ) เพื่อศึกษาว่าตัวแปรอิสระตัวใดส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ตัวแปรตาม) ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผล เพื่อประโยชน์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

Y	หมายถึง	ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
X ₁		นโยบายและการบริหาร
X ₂		ลักษณะงาน
X ₃		ความก้าวหน้า
X ₄		การได้รับการยอมรับนับถือ
X ₅		ความรับผิดชอบ
X ₆		การนิเทศงาน
X ₇		ลักษณะของตำแหน่ง
X ₈		ความมั่นคงในงาน
X ₉		การติดต่อสื่อสาร
X ₁₀		เงินเดือน
X ₁₁		ประโยชน์เกื้อกูล
X ₁₂		สภาพการทำงาน
X ₁₃		ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
X ₁₄		ชีวิตส่วนตัว
X ₁₅		ความสำเร็จในการทำงาน
R		ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²		ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์
Adj R ²		ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่ปรับแก้ไขให้เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่มีน้อย
SE		ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าตัวแปร

B	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ในสมการที่เขียนในรูปของคะแนนดิบ
SE B	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่าพารามิเตอร์ โดยใช้ค่าสถิติ b_1
β	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระ ซึ่งคำนวณจาก ค่าของตัวแปรต่าง ๆ ในรูปคะแนนมาตรฐาน
T หรือ Sig T	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าพารามิเตอร์ของสมการถดถอย แต่ละค่าที่อยู่ในสมการ
a	ค่าคงที่ของสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ
\hat{Y}	ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจที่ได้จากการถดถอยในรูปคะแนนดิบ
\hat{Z}	ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจที่ได้จากการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปร
เป็นขั้น ๆ มีลำดับขั้นดังนี้

1. เลือกตัวแปรอิสระตัวแรกเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ
โดยพิจารณาค่าของตัวแปรอิสระ (X) ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (Y)
สูงสุดเข้าสู่สมการถดถอยก่อน
2. เลือกตัวแปรอิสระตัวที่สองเข้าสู่สมการถดถอยแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ
โดยพิจารณาตัวแปรอิสระ (X) ที่ยังไม่ถูกเลือกเข้าสู่สมการ ซึ่งมีอัตราส่วน T สูงสุดอย่าง
มีนัยสำคัญ และทำให้ R^2 สูงขึ้น
3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และสัมประสิทธิ์การถดถอย (R^2)
ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ แล้วทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าความแตกต่างของ
ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Adj R^2) โดยใช้สถิติ F (F-test) เพื่อต้องการทราบกลุ่ม
ตัวแปรอิสระที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรตาม (Y) กับตัวแปรอิสระ (X) และระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง

ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำนวน 933 คน โดยใช้สูตร Pearson Product Moment

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅
Y	1.0000	.3798**	.3601**	.3068**	.3287**	.2770**	.2826**	.2158**	.3017**	.2615**	.2257**	.2365**	.2700**	.2611**	.2305**	.2254**
X ₁		1.0000	.6567**	.6484**	.4992**	.3417**	.5388**	.3628**	.4484**	.5108**	.4828**	.4062**	.4418**	.4838**	.4929**	.3427**
X ₂			1.0000	.6517**	.5622**	.4149**	.5262**	.3323**	.4423**	.4558**	.4348**	.3566**	.4084**	.4637**	.3158**	.4133**
X ₃				1.0000	.5961**	.4455**	.6888**	.4752**	.5643**	.5531**	.5830**	.5316**	.4897**	.5677**	.2992**	.3665**
X ₄					1.0000	.4556**	.6471**	.4245**	.5612**	.5395**	.5231**	.5044**	.5004**	.5587**	.3915**	.4691**
X ₅						1.0000	.5352**	.3296**	.4237**	.4345**	.3204**	.3018**	.3550**	.4235**	.3418**	.4087**
X ₆							1.0000	.5860**	.6242**	.6065**	.6247**	.6170**	.6027**	.6570**	.4042**	.4611**
X ₇								1.0000	.6237**	.4996**	.4483**	.4654**	.4509**	.4716**	.4388**	.4130**
X ₈									1.0000	.6474**	.5734**	.5558**	.5690**	.5824**	.4614**	.5015**
X ₉										1.0000	.5975**	.5357**	.5901**	.6017**	.4626**	.4889**
X ₁₀											1.0000	.7776**	.6801**	.6502**	.3709**	.4432**
X ₁₁												1.0000	.7310**	.6784**	.4182**	.4571**
X ₁₂													1.0000	.7417**	.5233**	.5489**
X ₁₃														1.0000	.5600**	.6225**
X ₁₄															1.0000	.6277**
X ₁₅																1.0000

*P<.01 , **P<.001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 6 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้ง 15 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับตัวแปรตาม (Y) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ X_1 (นโยบายและการบริหาร) เท่ากับ .3798 รองลงมาได้แก่ X_2 (ลักษณะงาน) X_4 (การได้รับการยอมรับนับถือ) X_3 (ความก้าวหน้า) X_8 (ความมั่นคงในงาน) X_6 (การนิเทศงาน) X_5 (ความรับผิดชอบ) X_{12} (สภาพการทำงาน) X_9 (การติดต่อสื่อสาร) X_{13} (ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) X_{11} (ประโยชน์ที่ก่อเกิด) X_{14} (ชีวิตส่วนตัว) X_{10} (เงินเดือน) X_{15} (ความสำเร็จในการทำงาน) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .3601, .3287, .3068, .3017, .2826, .2770, .2700, .2615, .2611, .2365, .2305, .2257, .2254 ตามลำดับ และตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ X_7 (ลักษณะของตำแหน่งงาน) เท่ากับ .2158

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) ด้วยกันเอง พบว่าตัวแปรอิสระ (X) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้ง 15 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างกันสูงสุดคือ X_{11} (ประโยชน์ที่ก่อเกิด) กับ X_{10} (เงินเดือน) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .7776 และตัวแปรอิสระที่มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างกันต่ำสุดคือ X_{14} (ชีวิตส่วนตัว) กับ X_1 (นโยบายและการบริหาร) มีค่าเท่ากับ .2929

การตรวจสอบสมมุติฐานของการวิจัย

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) ที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับตัวแปรตาม (Y) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 จึงเป็นการตอบสมมุติฐานของการวิจัยได้ว่า ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 15 ปัจจัย ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย และค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าตัวแปร

ตัวแปร	R	R ²	Adj R ²	SE	F	Sig F
X ₁	.37982	.14426	.14334	.70591	156.95157	.0000
X ₄	.41235	.17003	.16825	.69557	95.26305	.0000
X ₅	.42608	.18154	.17890	.69110	68.68636	.0000
X ₂	.43334	.18778	.18428	.68883	53.63776	.0000
X ₈	.43776	.19163	.18727	.68757	43.95080	.0000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 7 พบว่า ตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการมีเพียง 5 ตัวเท่านั้น โดยเรียงตามลำดับการเข้าสู่สมการได้ดังนี้ คือ X₁ X₄ X₅ X₂ และ X₈ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ $F = .0000$ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (R^2) สูงขึ้นตามลำดับการเข้าสู่สมการดังนี้ .14426 .17003 .18154 .18778 และ .19163

จะเห็นได้ว่าตัวแปรอิสระตัวแรกที่เข้าสู่สมการ คือ X₁ (นโยบายและการบริหาร) ซึ่งมีค่า R^2 เท่ากับ .14426 สามารถพยากรณ์หรืออธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม Y (ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน) ได้ร้อยละ 14.43 เมื่อนำตัวแปรอิสระ X₄ (การได้รับการยอมรับนับถือ) X₅ (ความรับผิดชอบ) X₂ (ลักษณะงาน) และ X₈ (ความมั่นคงในงาน) มาพิจารณาร่วมโดยเพิ่มเข้าสู่สมการทีละตัว สามารถพยากรณ์หรืออธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม Y (ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน) ได้สูงขึ้นเป็นร้อยละ 17.00, 18.15 18.78 และ 19.16 ตามลำดับ

เมื่อตรวจสอบตัวแปรอิสระที่ไม่ถูกเลือกเข้าสู่สมการ ได้แก่ X_3 , X_6 , X_7 , X_9 , X_{10} , X_{11} , X_{12} , X_{13} , X_{14} , X_{15} แล้วพบว่า อัตราส่วน T ไม่สูงและไม่มีความสำคัญพอที่จะเข้าสู่สมการได้อีก แสดงให้เห็นว่าเป็นการสิ้นสุดของการเพิ่มตัวแปร จึงเหลือตัวแปรอิสระที่ดีที่สุด ในการพยากรณ์ตัวแปรตามเพียง 5 ตัวเท่านั้น คือ X_1 , X_4 , X_5 , X_2 และ X_8 ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรอิสระดังกล่าวเป็นตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม Y

ตารางที่ 8 แสดงค่าสถิติของกลุ่มตัวแปรอิสระที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าอยู่ในสมการถดถอย

ตัวแปร	B	SE B	β	T	Sig T
X ₁	.218604	.044248	.200522	4.940	.0000
X ₄	.100791	.050814	.080256	1.984	.0476
X ₅	.120192	.044786	.092981	2.684	.0074
X ₂	.134483	.052102	.109860	2.581	.0100
X ₈	.095916	.045655	.078788	2.101	.0359
a (constant)	2.446571	.148989		16.421	.0000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 8 เมื่อนำกลุ่มตัวแปรอิสระที่ดีที่สุดทั้ง 5 ตัว เข้ามาอยู่ในสมการถดถอย พบว่า

1. ค่านี้หนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบ คือ "B" ได้แก่
 $B_1 = .218604$ $B_4 = .100791$ $B_5 = .120192$ $B_2 = .134483$ และ $B_8 = .095916$

2. ค่านี้หนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน " β "
 ได้แก่ $\beta_1 = .200522$ $\beta_4 = .080256$ $\beta_5 = .092981$ $\beta_2 = .109860$ และ $\beta_8 = .078788$

3. ค่าคงที่ = 2.446571 ดังนั้นจึงได้สมการถดถอยดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\begin{aligned}\hat{Y} &= a + B_1X_1 + B_4X_4 + B_5X_5 + B_2X_2 + B_8X_8 \\ &= 2.446571 + .218604 X_1 + .100791 X_4 + .120192 X_5 \\ &\quad + .134483 X_2 + .095916 X_8\end{aligned}$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\begin{aligned}\hat{Z} &= \beta_1 Z_1 + \beta_4 Z_4 + \beta_5 Z_5 + \beta_2 Z_2 + \beta_8 Z_8 \\ &= .200522 Z_1 + .080256 Z_4 + .092891 Z_5 + .109860 Z_2 \\ &\quad + .078788 Z_8\end{aligned}$$

จากสมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน สามารถเรียงลำดับความสำคัญของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้ นโยบายและการบริหารงาน ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ การได้รับการยอมรับนับถือ และความมั่นคงในงาน

ตารางที่ 9 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรตาม (Y) กับตัวแปรอิสระ (X) และระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง

ของครูผู้สอนวิชาสามัญโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 338 คน โดยใช้สูตร Pearson Product Moment

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅
Y	1.0000	.3499**	.3506**	.2927**	.3220**	.2745**	.2935**	.1960**	.2895**	.2293**	.1818**	.1565*	.1802**	.1617*	.1150	.1726**
X ₁		1.0000	.6420**	.6283**	.5579**	.3003**	.5597**	.3337**	.4213**	.4800**	.4781**	.3924**	.4687**	.4774**	.2349**	.3694**
X ₂			1.0000	.6429**	.5894**	.3233**	.5160**	.2920**	.3627**	.4420**	.4025**	.2713**	.3558**	.4036**	.2107**	.3559**
X ₃				1.0000	.5657**	.3950**	.6803**	.4245**	.5168**	.5072**	.5451**	.4894**	.4785**	.5472**	.2089**	.3388**
X ₄					1.0000	.4528**	.6605**	.3587**	.5271**	.4775**	.4255**	.4108**	.4659**	.5343**	.3433**	.4892**
X ₅						1.0000	.5244**	.2569**	.3228**	.3529**	.2237**	.1895**	.2510**	.3579**	.2769**	.3776**
X ₆							1.0000	.5285**	.5847**	.5336**	.5397**	.5521**	.5770**	.6510**	.3709**	.4704**
X ₇								1.0000	.5516**	.4489**	.2928**	.3915**	.3925**	.4420**	.3957**	.3795**
X ₈									1.0000	.5867**	.4851**	.4953**	.5423**	.5345**	.4567**	.4711**
X ₉										1.0000	.5025**	.4637**	.5947**	.5631**	.4452**	.4802**
X ₁₀											1.0000	.7492**	.6529**	.6401**	.3214**	.4502**
X ₁₁												1.0000	.7204**	.6978**	.4465**	.4508**
X ₁₂													1.0000	.7539**	.5243**	.5344**
X ₁₃														1.0000	.5441**	.6409**
X ₁₄															1.0000	.6662**
X ₁₅																1.0000

*P<.01 , **P<.001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 9 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้ง 15 ปัจจัย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวแปรตาม (Y) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ X₂ (ลักษณะงาน) เท่ากับ .3506 รองลงมาได้แก่ X₁ (นโยบายและการบริหาร) X₄ (การได้รับการยอมรับนับถือ) X₆ (การนิเทศงาน) X₃ (ความก้าวหน้า) X₈ (ความมั่นคงในงาน) X₅ (ความรับผิดชอบ) X₉ (การติดต่อสื่อสาร) X₇ (ลักษณะของตำแหน่ง) X₁₀ (เงินเดือน) X₁₂ (สภาพการทำงาน) X₁₅ (ความสำเร็จในการทำงาน) X₁₃ (ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) X₁₁ (ประโยชน์เกื้อกูล) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .3506, .3499, .3220, .2935, .2927, .2895, .2745, .2293, .1960, .1818, .1802, .1726, .1617, .1565 ตามลำดับ และตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ X₁₄ (ชีวิตส่วนตัว) เท่ากับ .1150

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) ด้วยกันเอง พบว่าตัวแปรอิสระ (X) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้ง 15 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างกันสูงสุดคือ X₁₃ (ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) กับ X₁₂ (สภาพการทำงาน) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .7539 และตัวแปรอิสระที่มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างกันต่ำสุดคือ X₁₁ (ประโยชน์เกื้อกูล) กับ X₅ (ความรับผิดชอบ) มีค่าเท่ากับ .1895

ตารางที่ 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย และค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าตัวแปร

ตัวแปร	R	R ²	Adj R ²	SE	F	Sig F
X ₂	.35063	.12294	.12033	.69071	47.09923	.0000
X ₈	.39150	.15327	.14822	.67967	30.32014	.0000
X ₅	.41360	.17106	.16362	.67350	22.97528	.0000
X ₁	.42848	.18359	.17379	.66939	18.72109	.0000
X ₁₃	.44404	.19717	.18508	.66480	16.30740	.0000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 10 พบว่า ตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการมีเพียง 5 ตัวเท่านั้น โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการได้ดังนี้ คือ X₂ X₈ X₅ X₁ และ X₁₃ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ $F = .0000$ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (R²) สูงขึ้นตามลำดับการเข้าสู่สมการ ดังนี้ .12294 .15327 .17106 .18359 และ .19717

จะเห็นว่าตัวแปรอิสระตัวแรกที่เข้าสู่สมการคือ X₂ (ลักษณะงาน) ซึ่งมีค่า R² เท่ากับ .12294 สามารถพยากรณ์หรืออธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม Y (ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน) ได้ร้อยละ 12.29 เมื่อนำตัวแปรอิสระ X₈ (ความมั่นคงในงาน) X₅ (ความรับผิดชอบ) X₁ (นโยบายและการบริหาร) และ X₁₃ (ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) มาพิจารณาพร้อมๆกันโดยเพิ่มเข้าสู่สมการทีละตัวสามารถพยากรณ์หรืออธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม Y (ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน) ได้สูงขึ้นเป็นร้อยละ 15.33, 17.11, 18.36 และ 19.72 ตามลำดับ

เมื่อตรวจสอบตัวแปรอิสระที่ไม่ถูกเลือกเข้าสู่สมการ ได้แก่ X_3 , X_4 , X_6 , X_7 , X_9 , X_{10} , X_{11} , X_{12} , X_{14} และ X_{15} แล้วพบว่า อัตราส่วน T ไม่สูง และไม่มีนัยสำคัญพอที่จะเข้าสู่สมการได้อีก แสดงให้เห็นว่าเป็นการสิ้นสุดของการเพิ่มตัวแปร จึงเหลือตัวแปรอิสระที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ตัวแปรตามเพียง 4 ตัว เท่านั้น คือ X_2 , X_8 , X_5 , X_1 และ X_{13} ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระดังกล่าวเป็นตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม Y

ตารางที่ 11 แสดงค่าสถิติของกลุ่มตัวแปรอิสระที่ได้รับคัดเลือกให้เข้ามาอยู่ในสมการถดถอย

ตัวแปร	B	SE B	β	T	Sig T
X ₂	.202262	.075325	.176312	2.685	.0076
X ₈	.206060	.070870	.175547	2.908	.0039
X ₅	.187578	.064457	.158199	2.910	.0039
X ₁	.193869	.071013	.186282	2.730	.0067
X ₁₃	-.169035	.071336	-.148876	-2.370	.0184
a (constant)	2.583085	.242436		10.655	.0000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 11 เมื่อนำกลุ่มตัวแปรอิสระที่ดีที่สุด 4 ตัว เข้ามาอยู่ในสมการถดถอย พบว่า

1. ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบ คือ "B" ได้แก่ $B_2 = .202262$ $B_8 = .206060$ $B_5 = .187578$ $B_1 = .193869$ และ $B_{13} = -.169035$

2. ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน "β" ได้แก่ $\beta_2 = .176312$ $\beta_8 = .175547$ $\beta_5 = .158199$ $\beta_1 = .186282$ และ $\beta_{13} = -.148876$

3. ค่าคงที่ = 2.583085 ดังนั้นจึงได้สมการถดถอยดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\begin{aligned}\hat{Y} &= a + B_2X_2 + B_8X_8 + B_5X_5 + B_1X_1 + B_{13}X_{13} \\ &= 2.583085 + .202262 X_2 + .206060 X_8 + .187578 X_5 \\ &\quad + .193869 X_1 + (-.169035 X_{13})\end{aligned}$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\begin{aligned}\hat{Z} &= \beta_2 Z_2 + \beta_8 Z_8 + \beta_5 Z_5 + \beta_1 Z_1 + \beta_{13} Z_{13} \\ &= .176312 Z_2 + .175547 Z_8 + .158199 Z_5 + .186282 Z_1 \\ &\quad + (-.148876 Z_{13})\end{aligned}$$

จากสมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน สามารถเรียงลำดับความสำคัญของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนวิชาสามัญโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้ นโยบายและการบริหาร ลักษณะงาน ความมั่นคงในงาน ความรับผิดชอบ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรตาม (Y) กับตัวแปรอิสระ (X) และระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง

ของครูผู้สอนวิชาชีพโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 456 คน โดยใช้สูตร Pearson Product Moment

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅
Y	1.0000	.4028**	.3392**	.2925**	.2912**	.2256**	.2497**	.2260**	.2992**	.2437**	.2292**	.2693**	.2917**	.2798**	.2736**	.2331**
X ₁		1.0000	.6979**	.6614**	.4631**	.3578**	.5552**	.3642**	.4830**	.5282**	.4797**	.4458**	.4573**	.5070**	.3343**	.3341**
X ₂			1.0000	.6668**	.5466**	.4429**	.5502**	.3447**	.4985**	.4876**	.4579**	.4455**	.4704**	.4978**	.3737**	.4572**
X ₃				1.0000	.5994**	.4799**	.7087**	.5122**	.5927**	.5595**	.6205**	.5711**	.5196**	.5828**	.3472**	.3830**
X ₄					1.0000	.4545**	.6381**	.4612**	.5880**	.5750**	.5795**	.5613**	.5207**	.5644**	.4122**	.4523**
X ₅						1.0000	.5577**	.3988**	.5045**	.4864**	.4144**	.3906**	.4332**	.4441**	.3499**	.4138**
X ₆							1.0000	.6401**	.6632**	.6500**	.6951**	.6504**	.6140**	.6429**	.4136**	.4447**
X ₇								1.0000	.6631**	.5143**	.5588**	.5158**	.4967**	.4795**	.4755**	.4269**
X ₈									1.0000	.6877**	.6344**	.5964**	.5864**	.6265**	.4744**	.5263**
X ₉										1.0000	.6551**	.5826**	.5964**	.6282**	.4825**	.5226**
X ₁₀											1.0000	.8286**	.7130**	.6711**	.4251**	.4548**
X ₁₁												1.0000	.7516**	.6705**	.4032**	.4572**
X ₁₂													1.0000	.7435**	.5172**	.5228**
X ₁₃														1.0000	.5743**	.6076**
X ₁₄															1.0000	.6023**
X ₁₅																1.0000

*P<.01 , **P<.001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 12 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้ง 15 ปัจจัย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวแปรตาม (Y) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ X_1 (นโยบายและการบริหาร) เท่ากับ .4028 รองลงมาได้แก่ X_2 (ลักษณะงาน) X_8 (ความมั่นคงในงาน) X_3 (ความก้าวหน้า) X_{12} (สภาพการทำงาน) X_4 (การได้รับการยอมรับนับถือ) X_{13} (ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) X_{14} (ชีวิตส่วนตัว) X_{11} (ประโยชน์เกื้อกูล) X_6 (การนิเทศงาน) X_9 (การติดต่อสื่อสาร) X_{15} (ความสำเร็จในการทำงาน) X_{10} (เงินเดือน) X_7 (ลักษณะของตำแหน่ง) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .3392, .2992, .2925, .2917, .2912, .2798, .2736, .2693, .2497, .2437, .2331, .2292, .2260 ตามลำดับ และตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ X_5 (ความรับผิดชอบ) เท่ากับ .2256

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) ด้วยกันเอง พบว่าตัวแปรอิสระ (X) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้ง 15 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างกันสูงสุดคือ X_{11} (ประโยชน์เกื้อกูล) กับ X_{10} (เงินเดือน) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .8286 และตัวแปรอิสระที่มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างกันต่ำสุดคือ X_{15} (ความสำเร็จในการทำงาน) กับ X_1 (นโยบายและการบริหาร) มีค่าเท่ากับ .3341

ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย และค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าตัวแปร

ตัวแปร	R	R ²	Adj R ²	SE	F	Sig F
X ₁	.40281	.16226	.16041	.71587	87.93223	.0000
X ₁₄	.42896	.18401	.18041	.70729	51.07623	.0000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 13 พบว่า ตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการมีเพียง 2 ตัวเท่านั้น โดยเรียงตามลำดับการเข้าสู่สมการได้ดังนี้คือ X₁ และ X₁₄ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ F = .0000 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (R²) สูงขึ้นตามลำดับการเข้าสู่สมการ ดังนี้ .16226 และ .18401

จะเห็นได้ว่าตัวแปรอิสระตัวแรกที่เข้าสู่สมการ คือ X₁ (นโยบายและการบริหาร) ซึ่งมีค่า R² เท่ากับ .16226 สามารถพยากรณ์หรืออธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม Y (ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน) ได้ร้อยละ 16.23 เมื่อในตัวแปรอิสระ X₁₄ (ชีวิตส่วนตัว) มาพิจารณารวมโดยเพิ่มเข้าสู่สมการอีก 1 ตัว สามารถพยากรณ์หรืออธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม Y ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้สูงขึ้นเป็นร้อยละ 18.40

เมื่อตรวจสอบตัวแปรอิสระที่ไม่ถูกเลือกเข้าสู่สมการ ได้แก่ X₂, X₃, X₄, X₅, X₆, X₇, X₈, X₉, X₁₀, X₁₁, X₁₂, X₁₃ และ X₁₅ แล้วพบว่า อัตราส่วน T ไม่สูงและไม่มีความสำคัญพอที่จะเข้าสู่สมการได้อีก แสดงให้เห็นว่าเป็นการสิ้นสุดของการเพิ่มตัวแปร จึงเหลือตัวแปรอิสระที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ตัวแปรตามเพียง 2 ตัวเท่านั้นคือ X₁ และ X₁₄ ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระดังกล่าวเป็นตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม Y

ตารางที่ 14 แสดงค่าสถิติของกลุ่มตัวแปรอิสระที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าอยู่ในสมการถดถอย

ตัวแปร	B	SE B	β	T	Sig T
X ₁	.392317	.050405	.350502	7.783	.0000
X ₁₄	.232810	.366997	.156484	3.475	.0006
a (constant)	2.565011	.212494		12.071	.0000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 14 เมื่อนำกลุ่มตัวแปรอิสระที่ดีที่สุด ทั้ง 2 ตัว เข้ามาอยู่ในสมการถดถอย พบว่า

1. ค่านี้หนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบ คือ "B" ได้แก่ $B_1 = .392317$ และ $B_{14} = .232810$
2. ค่านี้หนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน "B" ได้แก่ $\beta_1 = .350502$ และ $\beta_{14} = .156484$
3. ค่าคงที่ = 2.565011 ดังนั้นจึงได้สมการถดถอยดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\begin{aligned}\hat{Y} &= a + B_1X_1 + B_{14}X_{14} \\ &= 2.565011 + .392317X_1 + .232810X_{14}\end{aligned}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\begin{aligned}\hat{Z} &= \beta_1Z_1 + \beta_{14}Z_{14} \\ &= .350502 Z_1 + .156484 Z_{14}\end{aligned}$$

จากสมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน สามารถเรียงลำดับความสำคัญของตัวแปรอิสระ หรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนวิชาชีพ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้ นโยบายและการบริหาร และชีวิตส่วนตัว

ตารางที่ 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรตาม (Y) กับตัวแปรอิสระ (X) และระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง

ของครูผู้สนับสนุนการสอนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 139 คน โดยใช้สูตร Pearson Product Moment

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅
Y	1.0000	.4015**	.4771**	.3970**	.4741**	.4550**	.3860**	.2387*	.3483**	.4168**	.3406**	.3281**	.4077**	.4407**	.3404**	.3102**
X ₁		1.0000	.5497**	.6701**	.4700**	.3981**	.4175**	.4259**	.3996**	.5256**	.5005**	.2914**	.3182**	.4188**	.3099**	.3057**
X ₂			1.0000	.6045**	.5317**	.5840**	.4452**	.3971**	.4560**	.3853**	.4232**	.2365*	.3188**	.4937**	.4038**	.4168**
X ₃				1.0000	.6652**	.4789**	.6374**	.4947**	.5979**	.6578**	.5447**	.5107**	.4182**	.5580**	.3849**	.3748**
X ₄					1.0000	.4695**	.6376**	.4734**	.5560**	.5804**	.5872**	.5508**	.5156**	.5954**	.4416**	.4657**
X ₅						1.0000	.4987**	.3117**	.4332**	.4777**	.2853**	.3158**	.3830**	.5355**	.4815**	.4664**
X ₆							1.0000	.5672**	.5941**	.6532**	.6092**	.6787**	.6359**	.7246**	.4683**	.4910**
X ₇								1.0000	.6724**	.5655**	.4890**	.4961**	.4540**	.5242**	.4361**	.4481**
X ₈									1.0000	.6598**	.5939**	.5732**	.5789**	.5542**	.4333**	.4978**
X ₉										1.0000	.6409**	.5616**	.5682**	.6181**	.4518**	.4165**
X ₁₀											1.0000	.6800**	.6510**	.6024**	.3317**	.3896**
X ₁₁												1.0000	.6803**	.6511**	.3990**	.4805**
X ₁₂													1.0000	.6996**	.5369**	.6687**
X ₁₃														1.0000	.5520**	.6226**
X ₁₄															1.0000	.6102**
X ₁₅																1.0000

*P<.01 , **P<.001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 15 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้ง 15 ปัจจัย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวแปรตาม (Y) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ X₂ (ลักษณะงาน) เท่ากับ .4771 รองลงมาได้แก่ X₄ (การได้รับการยอมรับนับถือ) X₅ (ความรับผิดชอบ) X₁₃ (ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) X₉ (การติดต่อสื่อสาร) X₁₂ (สภาพการทำงาน) X₁ (นโยบายและการบริหาร) X₃ (ความก้าวหน้า) X₆ (การนิเทศงาน) X₈ (ความมั่นคงในงาน) X₁₀ (เงินเดือน) X₁₄ (ชีวิตส่วนตัว) X₁₁ (ประโยชน์เกื้อกูล) X₁₅ (ความสำเร็จในการทำงาน) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .4741, .4550, .4407, .4168, .4077, .4015, .3970, .3860, .3485, .3406, .3404, .3281, .3102 ตามลำดับ และตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ X₇ (ลักษณะของตำแหน่ง) เท่ากับ .2387

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) ด้วยกันเอง พบว่าตัวแปรอิสระ (X) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้ง 15 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมพัทธ์ระหว่างกันสูงสุดคือ X₁₃ (ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) กับ X₆ (การนิเทศงาน) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .7246 และตัวแปรอิสระที่มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างกันต่ำสุดคือ X₁₁ (ประโยชน์เกื้อกูล) กับ X₂ (ลักษณะงาน) มีค่าเท่ากับ .2365

ตารางที่ 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย และค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าตัวแปร

ตัวแปร	R	R ²	Adj R ²	SE	F	Sig F
X ₂	.47708	.22760	.22197	.65026	40.37033	.0000
X ₁₂	.54804	.30035	.29006	.62116	29.19174	.0000
X ₄	.57081	.32583	.31084	.61200	21.74826	.0000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 16 พบว่า ตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการมีเพียง 3 ตัวเท่านั้น โดยเรียงตามลำดับการเข้าสู่สมการได้ดังนี้คือ X₂, X₁₂ และ X₄ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ $F = .0000$ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (R²) สูงขึ้นตามลำดับการเข้าสู่สมการ ดังนี้ .22760 .30035 และ .32583

จะเห็นว่าตัวแปรอิสระตัวแรกที่เข้าสู่สมการ คือ X₂ (ลักษณะงาน) ซึ่งมีค่า R² เท่ากับ .22760 สามารถพยากรณ์หรืออธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม Y (ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน) ได้ร้อยละ 22.76 เมื่อนำตัวแปรอิสระ X₁₂ (สภาพการทำงาน) และ X₄ (การได้รับการยอมรับนับถือ) มาพิจารณาร่วมโดยเพิ่มเข้าสู่สมการทีละตัวสามารถพยากรณ์หรืออธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม Y ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้สูงขึ้นเป็นร้อยละ 30.04 และ 32.58 ตามลำดับ

เมื่อตรวจสอบตัวแปรอิสระที่ไม่ถูกเลือกเข้าสู่สมการ ได้แก่ X₁, X₃, X₅, X₆, X₇, X₈, X₉, X₁₀, X₁₁, X₁₃, X₁₄ และ X₁₅ แล้วพบว่า อัตราส่วน T ไม่สูง และไม่มีความสำคัญพอที่จะเข้าสู่สมการได้อีก แสดงให้เห็นว่าเป็นการสิ้นสุดของการเพิ่มตัวแปร จึงเหลือตัวแปรอิสระที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ตัวแปรตามเพียง 3 ตัวเท่านั้นคือ X₂, X₁₂ และ X₄ ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระดังกล่าวเป็นตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม Y

ตารางที่ 17 แสดงค่าสถิติของกลุ่มตัวแปรอิสระที่ได้รับคัดเลือกมาให้เข้าอยู่ในสมการถดถอย

ตัวแปร	B	SE B	β	T	Sig T
X ₂	.398993	.110817	.300981	3.600	.0004
X ₁₂	.234188	.094815	.204098	2.470	.0148
X ₄	.267723	.118540	.208851	2.259	.0255
a(constant)	1.871582	.348253		5.374	.0000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตารางที่ 17 เมื่อนำกลุ่มตัวแปรอิสระที่ดีที่สุด 3 ตัว เข้ามาอยู่ในสมการถดถอย พบว่า

1. ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบคือ "B" ได้แก่
 $B_2 = .398993$ $B_{12} = .234188$ $B_4 = .267723$

2. ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน " β "
 ได้แก่ $\beta_2 = .300981$ $\beta_{12} = .204098$ $\beta_4 = .208851$

3. ค่าคงที่ = 1.871582 ดังนั้นจึงได้สมการถดถอยดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\begin{aligned}\hat{Y} &= a + B_2X_2 + B_{12}X_{12} + B_4X_4 \\ &= 1.871582 + .398993 X_2 + .234188 X_{12} + .267723 X_4\end{aligned}$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\begin{aligned}\hat{Z} &= \beta_2Z_2 + \beta_{12}Z_{12} + \beta_4Z_4 \\ &= .300981 Z_2 + .204098 Z_{12} + .208851 Z_4\end{aligned}$$

จากสมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน สามารถเรียงลำดับความสำคัญของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สนับสนุนการสอนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้ ลักษณะงาน การได้รับการยอมรับนับถือ และสภาพการทำงาน